

Η Πλάνη του Βαλαάμ

Μέρος 4/4

Προετοιμάζοντας να βασιλέψουμε με τον Χριστό Από τον Derek Prince

Πριν μελετήσετε το περιεχόμενο αυτής της διδακτικής επιστολής, θα ήταν χρήσιμο να εξοικειωθείτε με τη βιβλική αφήγηση της ιστορίας του Βαλαάμ:

- Αριθμοί 22-25
- Αριθμοί 31

Με την πρώτη ματιά, θα μπορούσε κανείς να θεωρήσει ότι η ιστορία του μάντη Βαλαάμ, όπως καταγράφεται στα κεφάλαια 22-25 του βιβλίου των Αριθμών, δεν έχει ιδιαίτερη σχέση με τους Χριστιανούς σήμερα. Ωστόσο, οι συγγραφείς της Καινής Διαθήκης αναφέρονται στον Βαλαάμ σε τρία διαφορετικά εδάφια, και κάθε αναφορά συνοδεύεται από μια σαφή προειδοποίηση. Είναι, επομένως, φανερό ότι η ιστορία του περιέχει σημαντικά διδάγματα και για τους Χριστιανούς της εποχής μας.

Ο Βαλαάμ είναι μια παράξενη και συναρπαστική προσωπικότητα — ένας αινιγματικός συνδυασμός υπερφυσικών πνευματικών χαρισμάτων και διεφθαρμένου

χαρακτήρα. Είναι αξιοσημείωτο ότι και σήμερα, μέσα στην Εκκλησία, βλέπουμε όλο και περισσότερες διακονίες όπου συνυπάρχουν τα ίδια αυτά στοιχεία: πνευματικά χαρίσματα και διεφθαρμένος χαρακτήρας.

Η ιστορία του Βαλαάμ ξεκινά με τον λαό Ισραήλ να έχει στρατοπεδεύσει επιτέλους στα σύνορα της Χαναάν. Η παρουσία τους προκάλεσε φόβο στον Βαλάκ, τον βασιλιά του Μωάβ, του οποίου η επικράτεια συνόρευε με το στρατόπεδο των Ισραηλιτών. Προφανώς, θεωρούσε τους Ισραηλίτες απειλή για το βασίλειό του, παρόλο που εκείνοι δεν είχαν κάνει τίποτα που να δικαιολογεί αυτόν τον φόβο.

Νιώθοντας ανίκανος να αντιμετωπίσει τον Ισραήλ σε μάχη, ο Βαλάκ αποφάσισε να χρησιμοποιήσει εναντίον του πνευματικά όπλα. Έστειλε μερικούς από τους άρχοντές του, έχοντας μαζί τους την αμοιβή για τη μαντεία, για να καλέσουν τον Βαλαάμ να έρθει και να καταραστεί τον Ισραήλ. Ως μάντης (προγνώστης του μέλλοντος ή μάγος), ο Βαλαάμ είχε τη φήμη ότι οι ευλογίες ή οι κατάρες που πρόφερε είχαν ισχυρή επίδραση, είτε για καλό είτε για κακό.

Ο Βαλαάμ καταγόταν από το Πέθορ της Μεσοποταμίας. Δεν ήταν Ισραηλίτης. Κι όμως, γνώριζε προσωπικά και άμεσα τον έναν και αληθινό Θεό. Όταν ο Βαλάκ τού ζήτησε να καταραστεί τον Ισραήλ, εκείνος απάντησε: «Δεν θα μπορούσα να υπερβώ τον λόγο του

Κυρίου, του Θεού μου» (Αριθμοί 22:18). Η λέξη «Κύριος», όπως αποδίδεται εδώ με κεφαλαία γράμματα στην Αγγλική μετάφραση, είναι η καθιερωμένη απόδοση του ιερού ονόματος του Θεού στα Εβραϊκά, το οποίο μεταγράφεται είτε ως «Ιεχωβά» είτε ως «Γιαχβέ». Ο Βαλαάμ γνώριζε τον Θεό με το ιερό Του όνομα και Τον αποκαλούσε «Θεό μου». Όταν έφτασαν οι απεσταλμένοι του Βαλάκ, ο Θεός είπε στον Βαλαάμ να μην πάει μαζί τους και να μην καταραστεί τον Ισραήλ (Αριθμοί 22:12).

Η απάντηση του Βαλάκ ήταν να στείλει μια μεγαλύτερη ομάδα από πιο έντιμους άρχοντες, με την υπόσχεση πολύ μεγαλύτερης ανταμοιβής. Αυτή τη φορά, ο Κύριος επέτρεψε στον Βαλαάμ να πάει, με έναν όρο: *αν έρθουν οι άνθρωποι αυτοί να σε καλέσουν* (Αριθμοί. 22:20).

Δεν υπάρχει, ωστόσο, καμία αναφορά ότι οι άνδρες επέστρεψαν για να καλέσουν ξανά τον Βαλαάμ. Εκείνος, όμως, πήγε και, με την ανυπακοή του, προκάλεσε την οργή του Κυρίου, ο οποίος στάθηκε εναντίον του στον δρόμο και λίγο έλειψε να τον θανατώσει. Τελικά, ο Κύριος τού επέτρεψε να συνεχίσει, θέτοντας όμως τον εξής όρο: «αλλά θα πεις μόνο ό,τι θα σου πω εγώ» (Αριθμοί. 22:35).

Ο Βαλάκ υποδέχτηκε τον Βαλαάμ και προετοίμασε τα πάντα με τη μεγαλύτερη δυνατή επισημότητα, προκειμένου να καταραστεί τον Ισραήλ. Κάθε φορά, όμως, το αποτέλεσμα ήταν ακριβώς το αντίθετο. Συνολικά, ο Βαλαάμ διατύπωσε τέσσερις προφητείες, οι οποίες συγκαταλέγονται στις ομορφότερες και ισχυρότερες αποκαλύψεις της Αγίας Γραφής σχετικά με την αμετάκλητη απόφαση του Θεού να ευλογήσει τον Ισραήλ.

Αφού ο Θεός ματαίωσε την προσπάθεια του Βαλαάμ να καταραστεί τον Ισραήλ, εκείνος πρότεινε μια διαφορετική στρατηγική εναντίον του (βλ. Αριθμοί 31:16). Αν οι γυναίκες του Μωάβ κατάφερναν να παρασύρουν τους Ισραηλίτες στην ειδωλολατρία και την ανηθικότητα, δεν θα χρειαζόταν πλέον να τους καταραστεί. Ο ίδιος ο Θεός θα έφερνε κρίση επάνω τους. Η δεύτερη στρατηγική του Βαλαάμ πέτυχε, και 24.000 Ισραηλίτες θανατώθηκαν κάτω από την κρίση του Θεού (Αριθμοί 25:1-9).

Σε όλα αυτά, ο Βαλαάμ επέδειξε μια εκπληκτική ασυνέπεια. Περισσότερες από μία φορές, του είχε απαγορευτεί ρητά να καταραστεί τον Ισραήλ. Μέσω υπερφυσικής αποκάλυψης, είχε διακηρύξει τέσσερις φορές τον αμετάβλητο σκοπό του Θεού να ευλογήσει τον Ισραήλ και να κρίνει τους εχθρούς του. Κι όμως, επέμενε πεισματικά να συνεργάζεται με τον Βαλάκ, τον εχθρό του Ισραήλ, και να συνωμοτεί για την καταστροφή του λαού του Θεού. Ήταν, ασφαλώς, δίκαιο να βρει τον θάνατο στην ίδια κρίση που έπληξε και τους υπόλοιπους εχθρούς

του Ισραήλ, όταν οι Ισραηλίτες τον εκτέλεσαν μαζί με τους βασιλιάδες του Μαδιάμ (Αριθμοί 31:8).

Αυτό μας οδηγεί να αναρωτηθούμε: Ποιο κίνητρο θα μπορούσε να είναι τόσο ισχυρό και δελεαστικό, ώστε να οδηγήσει τον Βαλαάμ να ενεργήσει σε πλήρη αντίθεση με την αποκάλυψη που είχε λάβει από τον Θεό, με αποτέλεσμα την τελική του καταστροφή; Δύο συγγραφείς της Καινής Διαθήκης δίνουν σαφή και συγκεκριμένη απάντηση σε αυτό το ερώτημα.

Αναφερόμενος στους ψευδοδιδασκάλους μέσα στην Εκκλησία, ο Πέτρος γράφει:

«... άφησαν τον ίσιο δρόμο κι ακολούθησαν την πλάνη, βαδίζοντας στ' αχνάρια του Βαλαάμ, γιου του Βοσόρ, που αγάπησε την αισχροκέρδεια...» (Β Πέτρου 2:15).

Παρόμοια, ο Ιούδας, αναφερόμενος στους ψευδοδιδασκάλους, γράφει:

«και σαν το Βαλαάμ έχουν ριχτεί ακράτητοι στην πλάνη της φιλαργυρίας.» (Ιούδα 1:11)

Η απάντηση είναι σαφής. Ο Βαλαάμ οδηγήθηκε στην καταστροφή του από τη φιλαργυρία. Για χάρη του χρήματος, ήταν πρόθυμος να εκπορνεύσει τα θαυμαστά πνευματικά χαρίσματα που διέθετε. Πιθανότατα, τον κολάκευε και η προσοχή που του έδειχναν ο βασιλιάς Βαλάκ και οι άρχοντές του. Η φιλαργυρία συνδέεται στενά με την επιθυμία για δημοτικότητα και εξουσία. Όλα αυτά τα κακά πάθη έχουν την ίδια ρίζα: την *υπερηφάνεια*.

Μαθήματα από τον Βαλαάμ

Υπάρχουν τρία σημαντικά διδάγματα που πρέπει να αντλήσουμε από την ιστορία του Βαλαάμ.

Πρώτον, ο Παντοδύναμος Θεός έχει δεσμευτεί αμετάκλητα να έχει τους Ιουδαίους ως λαό Του για πάντα. Καμία δύναμη στο σύμπαν, ανθρώπινη ή σατανική, δεν μπορεί ποτέ να ακυρώσει αυτή τη δέσμευση. Οι Ιουδαίοι πολλές φορές υπήρξαν άπιστοι στον Θεό, και Εκείνος επέφερε πάνω τους αυστηρές κρίσεις. Ωστόσο, η απιστία τους δεν μπορεί ποτέ να ακυρώσει την πιστότητα του Θεού.

Είναι σημαντικό να κατανοήσουμε ότι η πρωτοβουλία σε αυτό το ζήτημα ανήκει στον Θεό και όχι στους ανθρώπους. Οι Ιουδαίοι δεν επέλεξαν τον Θεό, αλλά ο Θεός επέλεξε τους Ιουδαίους. Έχω έναν νεαρό φίλο, πρώην

μουσουλμάνο, τον οποίο θα ονομάσουμε Αλί, που γνώρισε μια υπερφυσική μεταστροφή στον Χριστό. Μετά τη μεταστροφή του, άρχισε να εκθέτει ενώπιον του Θεού όλα τα παράπονά του εναντίον των Ιουδαίων. Τελικά, ο Θεός τού απάντησε: «Αλί, το πρόβλημά σου δεν είναι με τους Ιουδαίους. Είναι μαζί Μου. Εγώ είμαι εκείνος που τους επέλεξε». Σήμερα, αυτός ο νεαρός διακονεί οδηγώντας μουσουλμάνους στον Χριστό και διδάσκοντάς τους να προσεύχονται για τους Ιουδαίους.

Στο εδάφιο Αριθμοί 24:9, η προφητεία του Βαλαάμ αποκαλύπτει έναν καθοριστικό παράγοντα για την πορεία και την κατάληξη ανθρώπων και εθνών. Απευθυνόμενος στον Ισραήλ, λέει:

«Ευλογημένος εκείνος που σε ευλογεί και καταραμένος εκείνος που σε καταριέται».

Τόσο οι άνθρωποι όσο και τα έθνη καθορίζουν την πορεία τους, συχνά χωρίς να το συνειδητοποιούν, ανάλογα με τη στάση που τηρούν απέναντι στους Ιουδαίους. Όσοι τους ευλογούν ευλογούνται, και όσοι τους καταριούνται καταριούνται.

Δεύτερον, ένα από τα ισχυρότερα και πιο αποτελεσματικά όπλα του Σατανά εναντίον μας είναι η φιλαργυρία. Αυτό ισχύει από τις πρώτες κιόλας ημέρες του Χριστιανισμού μέχρι σήμερα. Μια διακονία που συνοδεύεται από ισχυρά υπερφυσικά σημεία, ιδιαίτερα τα θαύματα θεραπείας μπορούν σχεδόν πάντα να γίνουν μέσο αποκόμισης οικονομικού κέρδους.

Στη Β' επιστολή προς Κορινθίους 2:17, ο Παύλος αντιπαραβάλλει τη δική του διακονία με εκείνη πολλών συγχρόνων του στον Χριστιανισμό: «Εμείς πάντως δεν είμαστε όπως οι άλλοι που εμπορεύονται το λόγο του Θεού». Ακόμη και την εποχή του Παύλου, πολλοί Χριστιανοί χρησιμοποιούσαν τη διακονία τους ως μέσο για να βγάζουν χρήματα!

Το χρήμα από μόνο του δεν είναι κακό. Το να έχει κανείς πλούτη δεν αποτελεί κατ' ανάγκην αμαρτία. Από τη φύση του, το χρήμα είναι ουδέτερο· μπορεί να χρησιμοποιηθεί είτε για καλό είτε για κακό. Όταν, όμως, αρχίζουμε να αγαπάμε το χρήμα, τότε πέφτουμε στην παγίδα του Σατανά. Στην Α' επιστολή προς Τιμόθεο 6:9-10, ο Παύλος μάς προειδοποιεί με την πιο αυστηρή γλώσσα για να μας φυλάξει από αυτόν τον κίνδυνο:

«Όσοι όμως θέλουν να πλουτίσουν πέφτουν σε πειρασμό, σε παγίδα του διαβόλου και σε πολλές επιθυμίες ανόητες και βλαβερές,

που βυθίζουν τους ανθρώπους στην καταστροφή και στο χαμό. Γιατί η ρίζα όλων των κακών είναι η φιλαργυρία. Το χρήμα μερικοί το επιθύμησαν τόσο πολύ, ώστε πλανήθηκαν κι απομακρύνθηκαν από την πίστη και πλήγωσαν τον εαυτό τους με βάσανα πολλά».

Στη δική μου διακονία, έχω διδάξει πολλές φορές για το σχέδιο του Θεού να ευημερούν οι πιστοί που είναι αφοσιωμένοι στους σκοπούς της Βασιλείας Του. Κοιτάζοντας, όμως, πίσω, μετανιώνω για κάθε φορά που δίδαξα αυτό το μήνυμα χωρίς να το εξισορροπήσω με την προειδοποίηση του Παύλου στην Α' επιστολή προς Τιμόθεο, κεφάλαιο 6. Όταν σκέφτομαι τους πιστούς που έχουν υποκύψει στη φιλαργυρία, τους φαντάζομαι σαν ανθρώπους που πήραν ένα κοφτερό, δηλητηριασμένο στιλέτο και το κάρφωσαν οι ίδιοι στη σάρκα τους. Αυτό ακριβώς έκανε και ο Βαλαάμ.

Τρίτον, πρέπει να κατανοήσουμε τη διαφορά ανάμεσα στα πνευματικά χαρίσματα και στον πνευματικό καρπό. Τα χαρίσματα αντιπροσωπεύουν την ικανότητα, ενώ ο καρπός φανερώνει τον χαρακτήρα. Ένα χάρισμα μπορεί να δοθεί με μία και μόνο στιγμιαία μετάδοση, ενώ ο καρπός αναπτύσσεται σταδιακά, μέσα από μια μακρόχρονη διαδικασία.

Η λήψη ενός πνευματικού χαρίσματος δεν αλλάζει από μόνη της τον χαρακτήρα ενός ανθρώπου. Αν κάποιος ήταν υπερήφανος, αναξιόπιστος ή δόλιος πριν λάβει ένα πνευματικό χάρισμα, θα παραμείνει υπερήφανος, αναξιόπιστος ή δόλιος και μετά τη λήψη του.

Η λήψη ενός τέτοιου χαρίσματος, ωστόσο, αυξάνει την ευθύνη του ανθρώπου, καθώς διευρύνει την επιρροή που μπορεί να ασκήσει στους άλλους. Παράλληλα, δημιουργεί τον πειρασμό να μετρά κανείς την «επιτυχία» του στη Χριστιανική ζωή με βάση την άσκηση των πνευματικών χαρισμάτων και όχι την καλλιέργεια ενός θεοσεβούς χαρακτήρα. Όσο παράδοξο κι αν φαίνεται, όσο περισσότερα χαρίσματα λαμβάνει ένας άνθρωπος, τόσο μεγαλύτερη προσοχή χρειάζεται να δίνει στην καλλιέργεια του πνευματικού καρπού. Όταν περάσουμε από τον χρόνο στην αιωνιότητα, θα αφήσουμε πίσω μας τα χαρίσματά μας, αλλά ο χαρακτήρας μας θα μας συνοδεύει για πάντα.

Το ότι ο Βαλαάμ είχε σαφή εικόνα της μακάριας κατάληξης που περιμένει τους δικαίους φαίνεται από την προσευχή του:

«Μακάρι κι εγώ σαν αυτούς τους δίκαιους να πεθάνω! Το τέλος μου σαν το δικό τους να είναι!» (Αριθμοί 23:10)

Ωστόσο, η προσευχή του Βαλαάμ δεν εισακούστηκε. Εκτελέστηκε κατά την κρίση του Θεού εναντίον των Μωαβιτών, των οποίων τα χρήματα τον είχαν δελεάσει να στραφεί εναντίον του Θεού.

Η μοίρα του Βαλαάμ αποτελεί χαρακτηριστικό παράδειγμα της διδασκαλίας του Ιησού στο Κατά Ματθαίον 7:21-23:

«Στη βασιλεία του Θεού δε θα μπει όποιος μου λέει “Κύριε, Κύριε”, αλλά όποιος κάνει

το θέλημα του ουράνιου Πατέρα μου. Την ημέρα της κρίσεως πολλοί θα μου πουν: “Κύριε, Κύριε, δεν προφητέψαμε στο όνομά σου; Δε διώξαμε δαιμόνια στο όνομά σου; Δεν κάναμε τόσα θαύματα στο όνομά σου;” Και τότε θα τους πω κι εγώ: “ποτέ δε σας ήξερα· φύγετε μακριά μου, εσείς που αντιστρατεύεστε το νόμο του Θεού».

Με απλά λόγια, δεν υπάρχει υποκατάστατο της υπακοής στον Θεό. Μόνο αυτή μας εξασφαλίζει μια θέση στον ουρανό.

Διδακτική Επιστολή

Κείμενο Κηρύγματος: TL-L005-100-GRE

Τελευταία Ενημέρωση: 22 Oct 2026

Ιστοσελίδα: [Derekprince.com/el/resources](https://derekprince.com/el/resources)

"«Κάθε φορά που
παίρνετε τη σωστή
απόφαση, ενισχύετε μια
σωστή συνήθεια και
χτίζετε έναν σωστό
χαρακτήρα.»"

Derek Prince

[Derekprince.com/el/resources](https://derekprince.com/el/resources)